

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Sáu, ngày 20/06/2025.

PHẬT HỌC THƯỜNG THỨC

BÀI 109

HỌC PHẬT NHẤT ĐỊNH NHẬN BIẾT LỜI PHẬT DẠY

Hòa Thượng nói, ngày nay trên thế giới, tín đồ của Phật giáo chiếm đại đa số, điều quan trọng là chúng ta phải thấu hiểu, nhận biết tường tận và thật làm theo giáo huấn của Phật. Chúng ta biết, hiểu tường tận giáo huấn của Phật nhưng chúng ta không thật làm thì chúng ta không có kết quả. Bài học hôm nay, Hòa Thượng nhắc chúng ta, người học Phật nhất định phải nhận biết tường tận lời dạy của Phật. Chúng ta phải nhận biết rõ đạo lý, phương pháp mà Phật đã dạy để thực tiễn những lời dạy này ngay trong cuộc sống. Chúng ta nói đạo lý hay đến mức hoa trời rơi rụng nhưng chúng ta không thực tiễn thì sẽ không có kết quả.

Hòa Thượng nói: ***“Phật giáo là giáo dục của Thích Ca Mâu Ni Phật, chúng ta phân giáo dục của Thích Ca Mâu Ni Phật thành năm loại lớn là luân lý, đạo đức, nhân quả, triết học và khoa học”***. Phật giáo không phải là tôn giáo, nhiều người tin và làm theo các tôn giáo một cách mù quáng. Hiện nay, nhiều người hiểu Phật giáo một cách sai lầm, khi vào chùa, họ nhét tiền lẻ vào tay Phật, vào khắp các nơi; hay có người xoa tay Phật, chân Phật, pháp khí để mong bình an, mạnh giỏi. Những điều này gây sự phản cảm cho người chưa học Phật. Chúng ta phải cẩn trọng trong hành động, việc làm vì có thể chúng ta sẽ làm ra tấm gương xấu cho mọi người.

Hòa Thượng nói: ***“Chúng ta học Phật là chúng ta tiếp nhận giáo dục của Thích Ca Mâu Ni Phật, Ngài muốn chúng ta có cái nhìn thấu đáo, tường tận đối với vạn sự, vạn vật, tất cả các pháp thế gian và xuất thế gian. Chúng ta thông đạt, tường tận tánh, tướng, lý, sự, nhân, quả thì đó mới là chúng ta chân thật học Phật, không phải là người mê tín”***.

Ngày nay, tín đồ của Phật giáo rất đông nhưng phần lớn mọi người đều tin một cách rất mơ hồ. Chúng ta đã cùng nhau học tập hơn 2000 giờ, đây là cơ hội để học tập, vun bồi giáo huấn của Phật rất khó có được. Tiến trình học Phật phải trải qua bốn giai đoạn rất khoa học là Tín – Giải – Hành – Chứng. Chúng ta tin rồi thì chúng ta phải thấu hiểu, hiểu một cách tường tận, không thể hiểu một cách mơ hồ. Chúng ta hiểu rồi thì chúng ta phải thực tiễn, thật làm. Chúng ta thật làm thì chắc chắn có chứng thực.

Chúng ta đến với Phật từ chữ tin, các tôn giáo khác dừng lại ở chữ tin nhưng đối với Phật giáo thì đây mới chỉ là giai đoạn khởi đầu. Chúng ta tin rồi thì chúng ta phải hiểu,

hiểu để chứng thực cho cái tin. Chúng ta hiểu thì chúng ta phải thật làm, làm để chứng thật cho cái hiểu của mình có đúng không. Chúng ta thật làm thì nhất định có thật chứng, thật chứng để chứng thực cái làm của chúng ta có đúng hay không. Những điều này luôn tương bổ tương thành.

Có những người không thể phát tâm thật làm một cách mạnh mẽ mà chỉ dừng lại ở việc tin một cách mơ hồ, nửa vời. Chúng ta không thật làm thì chúng ta không có thực chứng, vậy thì chúng ta không thể phát tâm mạnh mẽ để làm. Chúng ta càng tinh tấn, dũng mãnh một cách đặc biệt thì chúng ta càng có sự chân thật thể hội, thực chứng. Khi đó, cái làm của chúng ta càng mạnh mẽ, niềm tin của chúng ta càng nâng cao, không có điều gì có thể thay đổi niềm tin của chúng ta.

Có những người tin theo tà pháp, họ không dám nói về pháp môn đó trước mặt tôi nhưng họ nói với những người chưa có sự kiên định. Chúng ta nên có cách sống, cách tu hành để người khác không dám nói những điều sai trái với chúng ta. Những người tin theo tà pháp này nói rằng, sống thì phải hưởng thụ, không cần ăn chay, một số người trong tâm còn nhiều dục vọng đã tin theo những lời này. Những người theo tà pháp này vẫn có tâm kính trọng đối với tôi, một lần khi biết tôi có việc đi ngang qua nơi họ ở, mọi người đã chờ tôi qua để cùng ăn một bữa cơm chay. Họ chọn lựa một quán chay thực dưỡng và gọi rất nhiều món. Chúng ta phải có chánh tri, chánh kiến để người khác không dám nói đến những điều sai trái trước mặt chúng ta. Trước đây, khi gặp mặt, họ thường xin số tài khoản có ý muốn chuyển tiền cho tôi để tôi làm việc lợi ích chúng sanh nhưng tôi nói với họ là việc đó không cần thiết, khi nào họ muốn làm thì tôi sẽ hướng dẫn họ cách làm. Họ năn nỉ nhiều lần để xin số tài khoản nhưng tôi không động tâm do vậy họ luôn có thái độ cung kính đối với tôi.

Hòa Thượng nói: ***“Chúng ta học Phật, nhất định phải đọc tụng Kinh điển, mỗi ngày đọc tụng là một ngày chúng ta tiếp nhận giáo huấn của Phật, mỗi niệm đều không quên lời giáo huấn của Phật. Chúng ta phải đem những tư tưởng kiến giải này biến thành hành động, biến thành đời sống của chính mình”***. Lời dạy này của Hòa Thượng vô cùng quan trọng, thiết thực. Chúng ta phải từng giờ, từng phút, khởi tâm động niệm luôn vì người khác lo nghĩ. Nếu chúng ta không vì người khác lo nghĩ thì chúng ta sẽ vì mình lo nghĩ, chúng ta sẽ sợ khổ, sợ mệt, sợ tốn kém, không dám làm những việc thiết thực lợi ích chúng sanh.

Khi tôi vừa khởi lên một ý niệm tốt thì tôi liền thực tiễn ý niệm đó vì tôi sợ rằng mình sẽ hối hận. Nếu chúng ta sợ mình tốn kém, vất vả thì chúng ta sẽ hối hận. Chúng ta luôn ở trạng thái được mất, hơn thua, lời lỗ, tốt xấu nên những ý niệm tốt của chúng ta tan biến. Nếu chúng ta khởi được ý niệm thiện lành, lợi ích chúng sanh thì chúng ta phải thực tiễn ngay ý niệm đó, nếu không thì sau một ngày, hai ngày, ba ngày thì ý niệm đó sẽ mờ dần. Tâm chúng ta còn phân biệt, chấp trước, được mất, hơn thua, tốt xấu nên

những ý niệm thiện lành của chúng ta sẽ mờ dần. Ngay khi khởi được ý niệm thiện lành thì chúng ta phải dừng mãnh thực hiện.

Hòa Thượng nói: **“Không có cách nào khác hơn là chúng ta ngày ngày tiếp nhận giáo huấn của Phật”**. Nếu ba ngày mà chúng ta không tiếp nhận giáo huấn của Phật, của Thánh Hiền thì mặt mũi của chúng ta đã khác. Nếu ba tháng không tiếp nhận giáo huấn của Phật, của Thánh Hiền thì chúng ta đã thay đổi hoàn toàn. Hiện tại, số lượng người học Phật có cơ hội tiếp cận giáo huấn của Phật rất ít, do vậy tín tâm của họ dần bị tan nhạt, phai mờ. Tập khí của chúng ta rất sâu nặng nên chúng ta phải không ngừng nỗ lực, tinh tấn một cách đặc biệt.

Hằng ngày, chúng ta tiếp nhận giáo huấn của Phật thì chúng ta mới được nhắc nhở, chúng ta mới biết ý niệm này của chúng ta là ý niệm lợi ích chúng sanh hay ý niệm tự tư ích kỷ. Chúng ta ngày ngày được tiếp nhận giáo huấn của Phật thì chúng ta mới có thể đem giáo huấn của Phật, đem tư tưởng, kiến giải, đời sống, hành vi của Phật biến thành tư tưởng, kiến giải, đời sống, hành vi của chính mình. Để có thể đem tư tưởng, kiến giải, đời sống, hành vi của Phật vận dụng vào trong đời sống thì chúng ta phải huân tập một thời gian dài.

Hòa Thượng nói: **“Học Phật chính là học đời sống, học cách đối nhân xử thế tiếp vật của Phật. Phật đối đãi với mọi sự, mọi vật, Thiên Địa Quỷ Thần như thế nào thì chúng ta học tập làm theo, đây mới gọi là học Phật, như vậy chúng ta mới giống một đệ tử Phật”**.

Hòa Thượng nói: **“Mỗi ngày, chúng ta cũng đọc Kinh, niệm Phật nhưng chúng ta không thật làm, không ứng dụng giáo huấn của Phật trong hành động, việc làm vậy thì chúng ta không gọi là học Phật mà gọi là nhà Phật học. Chúng ta học Phật thì mới chân thật có lợi ích, nhà Phật học thì không có được lợi ích vì không thể đoạn phiền não, không thể tiêu nghiệp chướng, không thể liễu thoát sinh tử và cũng không thể ra khỏi tam giới”**.

Hiện tại, có rất nhiều nhà Phật học. Hằng ngày, chúng ta đối trị tập khí xấu ác thì chúng ta sẽ không bị tập khí xấu ác dẫn đạo chúng ta tạo nghiệp. Chúng ta dùng thân nghiệp đi tạo thiện nghiệp thì chúng ta sẽ dần tiêu trừ nghiệp chướng. Chúng ta may mắn vì hằng ngày, chúng ta có cơ hội làm việc tốt, làm những việc thiện lành, chân thật lợi ích chúng sanh.

Có một ngôi chùa ở Quảng Nam, Thầy trụ trì tha thiết mời tôi giảng, họ nhìn thấy chúng ta tổ chức các trại hè rất thành công, họ muốn nhờ tên tuổi của chúng ta, chúng ta phải nhờ cái duyên đó để làm được việc lợi ích chúng sanh. Tôi nói, mọi người làm 4 ngày đầu, chúng ta sẽ làm trọn vẹn một ngày cuối, nếu khoảng 10, 20 người của chúng ta làm vào ngày đầu tiên, những ngày sau mọi người tự làm thì các hoạt động trong trại hè sẽ tẻ nhạt, trại hè sẽ khó thành công. Hòa Thượng dạy chúng ta: **“tự tại, tùy duyên”** nhưng

có lúc chúng ta phải phan duyên, nếu như việc đó lợi ích cho chúng sanh. Chúng ta phan duyên mà chúng ta không có một chút ý niệm tư lợi, thậm chí chúng ta tốn kém thêm tài lực, sức lực. Có khoảng 150 con đến tham gia trại hè ở Quảng Nam, mọi người ở Đà Nẵng có thể vào đó cùng tham dự. Hòa Thượng từng nói, họ có địa điểm, có người vậy thì chúng ta nên đem sức lực, tài lực đến phụng hiến. Đây là chúng ta phan duyên nhưng là phan duyên tốt, chúng ta làm được việc chân thật lợi ích chúng sanh.

Chúng ta muốn chuyển tư tưởng, kiến giải của Phật thành tư tưởng, kiến giải của mình thì chúng ta phải thật làm. Chúng ta ngày ngày thật làm thì mới có thể chân thật có thể hội. Hằng ngày, chúng ta tụng Kinh, niệm Phật nhưng không thật làm vậy thì chúng ta chưa chân thật học Phật. Chúng ta tụng Kinh, niệm Phật nhưng phiền não của chúng ta ngày càng nhiều thì không thể tiêu trừ nghiệp chướng. Tại sao chúng ta sống trong đạo giải thoát mà không được giải thoát, sống trong đạo an vui mà không được an vui? Tập khí của chúng ta ngày càng lớn thì nghiệp chướng của chúng ta ngày càng lớn. Hằng ngày chúng ta vẫn đang vì ảo danh, ảo vọng mà phan duyên, không phải vì lợi ích chúng sanh.

Thầy trụ trì ở ngôi chùa đó nói rằng Thầy mới chuyển sang pháp môn niệm Phật hai năm và Thầy chỉ nghe pháp Hòa Thượng Tịnh Không. Hôm trước, tôi di chuyển đến Đà Nẵng, sau đó đi đến ngôi chùa, mọi người vô cùng ngạc nhiên khi nhìn thấy tôi. Tôi đã nói hơn một giờ về phương hướng để mọi người có thể làm những việc chân thật lợi ích chúng sanh, xây dựng tâm kiên định đối với pháp môn Tịnh Độ và nhắc nhở mọi người cẩn trọng, không để “*danh vọng lợi dưỡng*” nhân chìm. Chúng ta tổ chức trại hè một ngày trọn vẹn để họ có mô hình, về sau họ có thể tự làm, nếu họ hoàn toàn chỉ công vô tư, hy sinh phụng hiến thì chúng ta cộng tác tiếp, nếu họ có một chút tư lợi thì chúng ta dừng hợp tác. Chúng ta không nên phan duyên vì ảo danh, ảo vọng, nếu chúng ta phan duyên, cưỡng cầu thì không thể thoát phiền não, khổ đau.

Hòa Thượng nói: ***“Nhất định phải học Phật, Phật dùng tâm gì, Phật đối nhân xử thế tiếp vật ra sao thì chúng ta phải học được giống y như Phật. Tâm của Phật, hạnh của Phật đều ở trên Kinh điển, trên lời giáo huấn của Phật”***. Hòa Thượng dẫn giải lời giáo huấn của Phật để chúng ta hiểu tường tận, ứng dụng ngay trong cuộc sống thường ngày.

Hòa Thượng nói: ***“Cho nên chúng ta phải hiểu rõ ý nghĩa, tư tưởng trên Kinh điển, và điều vô cùng quan trọng là chúng ta phải y theo lời dạy đó mà làm”***. Hòa Thượng dùng 70 năm cuộc đời giảng giải cho chúng ta nghe, Ngài đã thật làm, chứng thực, làm ra biểu pháp cho chúng ta, để chúng ta có thể áp dụng trong khởi tâm động niệm, hành động tạo tác, đối nhân xử thế tiếp vật.

Hòa Thượng nói: ***“Chúng ta đừng nên cho rằng Phật Kinh là linh thiêng, thần bí, chỉ để tôn thờ, kính lễ, nếu chúng ta làm như vậy thì không có được lợi ích! Chúng ta phải biến lời giáo huấn trên Kinh thành chính mình”***. Có người cho rằng Kinh Phật

chỉ để đọc tụng nghiêm trang, không cần thấu hiểu, thực hành cụ thể. Những lời dạy trên Kinh đơn giản nhưng rất ít người được nghe. Có những người ngày ngày tụng Kinh, thờ cúng, đánh lễ một cách nghiêm túc nhưng hằng ngày, họ vẫn dễ tập khí dằn dặt, không biến những lời dạy trên Kinh thành tư tưởng, kiến giải, đời sống của chính mình. Có những người học Phật nhiều năm nhưng vẫn khổ đau, phiền não nên họ sinh tâm oán trách, họ cho rằng, họ đã quy y Phật mà không được Phật che chở. Chúng ta có ý niệm mong Phật che chở thì chúng ta đã sai, chúng ta đã tạo nhân bất thiện thì nhất định phải nhận kết quả bất thiện.

Hòa Thượng nói: “***Chúng ta niệm Phật A Di Đà thì phải biến mình thành A Di Đà Phật***”. Câu nói này không dễ hiểu, không dễ làm! Chúng ta phải biến tâm, nguyện, hạnh của mình thành tâm của Phật, hạnh của Phật, nguyện của Phật.

Hòa Thượng nói: “***A Di Đà Phật đối với tất cả chúng sanh một mực bình đẳng đối đãi, một mực bình đẳng lễ kính, một mực bình đẳng xưng tán, cũng một mực bình đẳng cúng dường, chúng ta học được, làm được y như Ngài thì chúng ta mới chân thật là người học Phật***”.

Có người nói với tôi, họ không hiểu vì sao họ tu học đã năm năm nhưng vẫn phiền não. Họ đã 55 tuổi nhưng mới học Phật được 5 năm, họ đã có 50 năm sống trong phiền não, dục vọng, ngày ngày tạo nghiệp bất thiện. Họ muốn 5 năm hết khổ đau phiền não, trong 5 năm này nếu họ chỉ làm trên hình tướng, không thật làm thì họ vẫn khổ đau, phiền não. Chúng ta khổ đau, phiền não, đó là vì chúng ta vẫn làm theo tập khí, vẫn “*tự tư tự lợi*”, ảo danh ảo vọng, vì mình hại người. Hòa Thượng nhắc chúng ta: “***Học Phật nhất định phải nhận biết lời Phật dạy!***”.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập Mang lại lợi ích cho mọi người!